

kona daného pro Slezsko dne 2. července 1877, zák. a nař. slez. čís. 27, v zápětí mají ztrátu honebního lístku slezského, vyřknouti má příslušný politický úřad okresní sám od sebe nález, jímž se dotýčný potvrzením opatřený lístek honební prohlašuje za neplatný, a postarati se má, aby lístek majiteli byl odňat, také tehdy, když by příčina, pro kterou se lístek odnímá, dle předpisů pro honební lístky v markrabství Moravském platných ztrátu lístků v zápětí neměla.

§ 4.

Zákon tento v působnost vejde dnem, kdy bude vyhlášen.

§ 5.

Můj ministr orby a Můj ministr vnitra mají uloženo, by zákon tento uvedli ve skutek.

V Jedlové, dne 2. listopadu 1901.

František Josef v. r.

Koerber v. r.

Giovanelli v. r.

Jelikož pak dle § 3. posléz zmíněného a shora uveřejněného slezského zemského zákona platiti mají pro majitele moravského honebního lístku po případě i ustanovení, která dle slezského zákona ze dne 2. července 1877, z. z. č. 27, mají v zápětí ztrátu honebního lístku, a vzhledem k tomu jest nutno, aby se tato ustanovení súčasněným osobám uvedla ve známost, uveřejňují se níže též příslušné paragrafy 3. a 4. slezského zákona o honebních lístcích ze dne 2. července 1877, z. z. č. 27.

§ 3.

Lístky honební nesmějí se vydávati:

1. Těm, kdož nepřekročili ještě 16. roku stáří;
2. osobám na duchu chorým, opilcům a pytlákům vůbec známým;
3. chudým, kteří dostávají výživu z prostředkův obecních nebo z ústavů dobročinných;
4. těm, kdož se nemohou vykázati pasem zbrojním;
5. po dvě leta tomu, kdož byl potrestán pro zlé užití lístku honebního nebo pro přestoupení zákona o době šetřící zvěře.

§ 4.

Ten, kdo

1. zle užije lístku honebního nebo certifikátu honebního tím, že užívá cizího lístku honebního nebo cizího certifikátu honebního, nebo že svůj vlastní